

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ukrajina bude muset zaplatit odškodné za běsnění v Oděse

Neberu si servítky vůči těm, kteří svými svými asociálním rozhodováním škodí spodním deseti milionům. Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku v březnu nařídil Ukrajině vyplatit odškodnění kvůli nečinnosti státu během potyček proruských a proukrajinských demonstrantů v Oděse v květnu 2014. V osudný den probíhala událost takzvaného antimajdanu na Kulykovém Poli v Oděse, proti které zakročili ukrajinští nacionalističtí radikálové z Právého sektoru a fotbaloví ultras klubů z Oděsy a Charkova. Demonstranti pak našli útočiště v domě Odborových svazů, kde vypukl požár. Budova byla s pomocí zápalných lahví zapálena radikály z Právého sektoru.

Verdikt soudu hovoří jasně. Soud shledal za prokázané, že vyslání hasičských vozů k požáru v Domě odborů bylo schválně pozdrženo o 40 minut a ani policie nespěchala z hořícího domu zachraňovat lidi, jichž nakonec zahynulo 47. Soud uznal Ukrajinu vinnou z porušení Úmluvy o lidských právech, konkrétně z porušení práva na život. Ukrajinský stát má tak vyplatit pozůstalým po každé z obětí v přepočtu bezmála 400 tisíc korun a k tomu navíc 300 tisíc třem lidem, kteří přežili s vážnými popáleninami. Ukrajinské úřady navíc dle soudu zbytečně protahovaly také vydání těl k pohřbu. Místní úřady také úmyslně ničily důkazy na místě neštěstí a režim se posléze ani nepokusil pohnat k odpovědnosti hodnostáře, kteří měli na svědomí smrt mnoha lidí. Takže asi tolik k »demokratickému režimu« na Ukrajině, proti kterému se v českých médiích nesmí nic říct a v době události byla nyní soudem potvrzená realita původně označována za fake news.

Lacina není z laciného kraje. Zvýšení koncesionářských poplatků rozhodně nepříjde občany lacino. Kdo na něm ale dost možná vydělá, bude poslanec Jan Lacina z Dozimetru, pardon STANu. Ten při hlasování o zvýšení poplatků hlasoval jak jinak než PRO, jen aby se krátce na to ukázalo, že skrze svou kavárnu přijímá od ČT statisíce korun. Celá věc je o to horší, že nešlo jen o hlasování, ale Lacina byl dokonce ve věci novely zpravodajem. Předložte mi někdo ukázkovější střet zájmů. Ten však Lacina namísto sklopení uší odmítá, navzdory tomu, že situaci jako střet zájmů vnímá i právník Jan Černý, kterého v té věci oslovila CNN Prima News. Lacina je provozovatelem kavárny Café Nona v budově Nové scény Národního divadla. Kavárna pak dodává občerstvení akcím, které se v divadle odehrávají. Jednou z těchto akcí je festival hudebních filmů Zlatá Praha, kterou pořádá právě ČT. Že nejde zrovna o malé peníze, které Lacina od ČT inkasuje, dokládá faktura zveřejněná na serveru Hlídač státu, podle které si kavárna přišla na 400 tisíc za catering. Celkově se pak dle dohledatelných smluv jedná o částku přesahující milion korun.

Na celé věci je nejvíce zarážející to, že když nyní Lacina dle svých slov nic špatného neudělal, přesto mu morální kompas nevede celou věc přiznat předem a zdržet se hlasování. Hledat ale morální kompas u poslanců STANu je vlastně možná úplně zbytečné. Hnutí v čele s předsedou Rakušanem se totiž k celé situaci odmítlo vyjádřit. Proč by nám taky vůbec něco vysvětlovali? Věřím, že období dozimetru, kaváren a dalším podobným kšeftům brzo lidé řeknou STAČILO!

Pojďme do Evropského parlamentu. Na povrch vyplavala další velká korupční kauza. Kromě ní probíhalo také plenární zasedání, kde se již tradičně hlasovalo o stanovisku ke konfliktu na Ukrajině, který se již snad chýlí ke konci. Pochopitelně, EP ve svém současném složení není schopen reflektovat dosavadní politiky Unie a ve světle jednání o příměří také opustit svou dosavadní, chciválkovskou pozici, a místo toho hledat způsob, jak dalším konfliktům předejít.

Kdo to s mírem myslí vážně Jsou ale i poslanci, kteří si uvědomují, jak důležitá jsou nyní mírová jednání a jak klíčové je zabránit masivnímu zbrojení a dalším provokacím. Podívejme se tedy na některé smysluplné pozměňovací návrhy, které ovšem většina europoslanců zamítla. A pojďme se podívat, jak hlasovali europoslanci z ČR. Usudte pak sami, kdo o míru nejen mluví, ale i pro něj hlasuje, a kdo jej pouze zneužívá jako libivé heslo do politické kampaně a pak hlasuje proti němu. Tyto tři pozměňovací návrhy byly podány levicovými poslanci z Portugalska, Německa a Itálie; pozměňovací návrh 14, citují: »po 11 letech války v Ukrajině vyzývá ke spravedlivému trvalému míru, což vyžaduje, aby se vzaly v úvahu příčiny tohoto konfliktu a aby byla ukončena strategie založená na vyvolávání a prodlužování války.« To je dle mého názoru zcela zásadní věta, která by v jakémkoliv stanovisku ke konfliktu na Ukrajině neměla chybět, proto jsem spolu s Ondřejem Dostálem hlasovala pro tento návrh. A hádejte, kdo byl proti?! Všichni z ODS, TOP 09, lidovci, STAN, Piráti, ale i hnutí ANO 2011 hlasovalo proti. Pozměňovací návrh 15 pak »vyzývá k otevření vyjednávacích kanálů s cílem dosáhnout politického řešení konfliktu v Ukrajině, tj. reagovat na potřebu kolektivní bezpečnosti a odzbrojení v Evropě a dodržovat zásady Charty OSN a Helsinského závěrečného aktu« jednání a odzbrojení, aby členské státy mohly také konečně začít financovat veřejnosti prospěšně oblasti, jako je zdravotnictví či školství. Opět jsme spolu s Ondřejem Dostálem hlasovali PRO tento text. Ostatní se jednání a zbrojařské lobby očividně bojí, a tak poslanci ODS, TOP 09, STAN, pirátů, lidovců, ale i Přísahy a ANO 2011 hlasovali proti.

A konečně pozměňovací návrh 17 »poukazuje na to, že mír a bezpečnost znamená zvýšení mezd a důchodů, zajištění veřejných služeb v oblasti zdravotnictví, vzdělávání a sociálního zabezpečení a právo na bydlení a zlepšení bytových podmínek, nikoli prosazování militarismu, eskalace zbrojení a války«. I u tohoto návrhu byli proti kromě vládních europoslanců také ti z hnutí ANO 2011. Myslím, že toto ilustruje, kdo to s mírem myslí skutečně vážně. Konečné znění stanoviska však bylo ryze proválečné, tak jako všechny předtím s neustálým posíláním zbraní na Ukrajinu. Proto jsme s Ondrou Dostálem hlasovali proti stanovisku.

Vyšťouchli Konečnou ze STAČILO! Ještě bych se krátce zastavila u těch bombastických titulků, které o hnutí STAČILO! vyšly. Prý STAČILO! svolalo v tichosti sněm, ba dokonce si na něj dovolilo nepozvat novináře. Prý STAČILO! neukazuje své politiky! A pak je prý pro jistotu vůbec nemá... A Konečná ve vedení není.

A jak je to doopravdy, bez nánosu jako vždy »objektivních« novinářů? Pojďme si to rozebrat. STAČILO! mělo skutečně svůj sněm. A nikde není napsáno, že tam musí být novináři. Upřímně – když vidím, jak novináři straní vládní koalici a jak informují či neinformují o některých událostech, vůbec se nedivím, že je hnutí STAČILO! na svém

sněmu nechťelo. A že neukazuje své politiky? Vždyť to není pravda. Už na konci března budou představeni hlavní kandidáti pro volby do Sněmovny a mohu prozradit, že to budou velmi zajímavá jména. STAČILO! není a nebude výtahem k moci pro různé existence. I proto předsednictvo hnutí velmi bedlivě prověřuje, kdo si do hnutí dává přihlášku a kdo ne! A jak je to s tou Konečnou? To mě hodně pobavilo, když se mě ptali novináři, včetně těch veřejnoprávních, proč nejsem ve vedení hnutí STAČILO!. Vysvětlení je naprosto jednoduché. Zákon v ČR neumožňuje být členem/členkou dvou politických stran zároveň. Kdybych chtěla být volena do čela STAČILO!, musela bych vystoupit z KSČM. A já, na rozdíl od jiných, kabáty nepřevlékám. Překvapilo mě, že tuto obecně známou věc novináři (dokonce ti, které musíme platit z našich poplatků) buď nevědí, anebo dělají, že nevědí, aby mohli vnášet neklid mezi naše voliče. Řekla bych, že z blbosti to určitě nedělají, ale že je to součást širšího cíleného útoku tak, aby nám zabránili překreslit politickou mapu. Závěrem bych ráda dodala, že i toto vnímám jako součást tažení proti návratu autentické levice do Sněmovny. Vládní hlásné trouby vydávající se za novináře totiž zjistily, že na Stačilo! nemohou absolutně nic použít. Žádné kauzy, žádné přešlapy. Proto se snaží vhodit mezi nás klín. Je jen na nás, jak odolní dokážeme vůči těmto nepřátelským útokům být. Chtějí v nás vyvolat pochyby. To ukazuje, že naše cesta je správná. Nenechejme je nás rozdělit!

Kateřina Konečná, předsedkyně KSČM, europoslankyně

Pochod pro mozek 2025

V rámci březnového Týdne pro mozek, vyrazili členové Dia klubu Kladno a další zájemci na „Pochod pro mozek“, ve středu 12.3.2025, na 5 kilometrový okruh od kladenské Sportovní haly u Sletiště, probouzející se jarní přírodou příměstského lesa. V jeho rámci proběhl zábavný kvíz o rozpoznávání šišek známých i méně známých jehličnanů. Účastníci se dobře bavili, čímž splnili účel akce. Foto Jiří Kůstka
Eva Vlčková, Kladno

KSČM odsuzuje škrty v podpoře bydlení a jeho nedostupnost

V uplynulých týdnech jsme všichni sledovali snahu poslanců z ODS a TOP09 prosadit do zákoníku práce výpověď bez udání důvodu. Teď v podstatě ti sami poslanci přicházejí s dalším absolutně asociálním návrhem. Z tolik očekávaného zákona o podpoře bydlení chtějí udělat jen cár papíru! Zákon, který měl pomoci většině z jednoho milionu lidí ohrožených příjmovou chudobou, by se stal zákonem pro velice úzkou skupinu obyvatel. Nárok na podporu by patrně ztratila většina samoživitelů a samoživitelů a také část seniorů. Asociálnost návrhu je provázena také dlouhodobou neschopností současné pravicové vlády P. Fialy nastartovat obecní a družstevní výstavbu, která by pokryla poptávku po cenově dostupném bydlení.

Přitom je v České republice podle odhadů zhruba 160 tisíc lidí v bytové nouzi, dalšímu asi 1,5 milionu bytová nouze hrozí.

KSČM připomíná, že všechny vládnoucí strany desítky let ignorují bytovou krizi, která postihuje stále větší počet nemajetných občanů.

KSČM důrazně odmítá jakékoliv pokusy či vůbec myšlenky zákonodárců na omezení cílové skupiny, které má navrhovaný zákon o podpoře bydlení pomoci. KSČM má ve svém programu reálné návrhy opatření, která zajistí dostupné bydlení a pomohou započít s výstavbou obecních a družstevních bytů.

Jde především o:

- zřízení státního stavebního holdingu a státní výstavbu bytů
- podporu využívání pozemků, které mají obce, města a kraje k dispozici
- podporu družstevní výstavby a družstevního bydlení
- zamezení spekulacím s bytovým fondem
- snížení nákladů na bydlení změnou energetické koncepce státu (energie bez burzy, výkup akcií vodárenských a teplárenských společností atd.)
- využití zdrojů, které mají tyto subjekty na účtech
- státní podporu moderní modulové výstavby

Kdo jste tleskali, když byl svržen Bašár Asad, tak teď čtěte!

Zejména vy pokrytci z Evropské komise.

V Sýrii se dějí zvěrstva, o kterých se z mainstreamových a veřejnoprávních médií, které Vám vytáhnou z kapes každý rok nově téměř 10 miliard, moc nedozvíte.

Ve čtvrtek 6. března 2025 došlo k ozbrojeným střetům mezi bezpečnostními složkami a armádou současné správy země, a ozbrojenými skupinami v provinciích Latákia a Tartús a jejich regionech. Ty měly na svědomí mnoho civilních obětí. Došlo ale také k rozsáhlému zatýkání, obyvatelé byli vysídleni ze svých domovů a provincie se dostaly pod permanentní policejní kontrolu. K zatýkání dochází také v provincii Homs.

Komunistická strana Sýrie již dříve tvrdila a znovu to opakuje, že násilí, použití zbraní a pokračující prolévání krve nikdy nepřinesou zemi bezpečnost a stabilitu. Povedou pouze k dalším tragédiím, s jakými se syrští občané potýkali během let krize. Bezpečným způsobem, jak vybudovat novou Sýrii, nový, demokratický a občanský stát, který zahrnuje všechny Syřany, je účast všech stran politického, etnického, sociálního a náboženského spektra a skutečný, nikoli formální dialog. "Spory, které nelze vyřešit zbraní, lze vyřešit pouze dialogem, rozumem a upřednostňováním zájmů vlasti a lidu. Varujeme před nebezpečím některých sociálních médií, která podporují eskalaci. Varujeme také před těmi, kteří zneužívají náboženská centra k mobilizaci a sektářskému podněcování k nenávisti. Vyzýváme všechny strany, aby se vzdaly zbraní, přestaly se zaměřovat pouze na zájmy určitých skupin, usilovaly o komplexní národní usmíření a nerozdmýchávaly náboženské a sektářské spory, abychom opět nevytvářeli režimy, který v posledních desetiletích omezovaly práva a oprávněné nároky Syřanů."

Damašek, 7. března 2025 Politické předsednictvo Sjedenocené syrské komunistické strany

A my mlčíme a mlčíme? Proč?

Četli jste? Nečetli? Škoda. Informace se stačila v médiích jen jednou otočit a už byla vyražena. Bud' proto, že ji vytlačily jiné, anebo..., že by šlo o úmysl? Někdo by si mohl dát dohromady dvě a dvě a vyšly by mu čtyři. A ono je to, jak ukáže momentální potřeba, vlastně pět, šest nebo tři. Terno! Bingo! (Pozor! Nezaměňovat loterijní hru amputovanou k nám z anglosaských zemí). Zveřejněním této informace by se totiž ukázalo, že nám zase naši milovaní vůdci lhali, když tvrdili, že Asad v Sýrii je diktátor a ti, co jsou proti němu, jsou demokraté, kterým přece šlo o svobodu a demokracii. Proto těm vzbouřivším se demokratům Západ pomáhal zbraněmi a vším, čím mohl. V zájmu liberálně pojaté svobody a lidských práv, pochopitelně. Zda Asad byl diktátor, nevím. Může to být pravda, ale i naopak. Podle našich médií je diktátorem každý, kdo netáhne za jeden provaz s USA (tedy do nedávna), nebo s Bruselom (nyní). Takže i Asad.

Nedávno však byl svržen. Uprchl do Ruska. Zemi ovládla opozice. Ta naše, demokratická. Prezidentem se stal bývalý džihádista Ahmad Šara. Stačilo mu prohlásit, že už není muslimský náboženský radikál, že je náš, západně demokratický a vše bylo jasné. Možná, že dokonce demokratičtější než šéf izraelské vlády Netanjahu. A to je příkladný demokrat! Vždyť ten také okamžitě po převratu nechal zabrat příhraniční oblasti Sýrie a pro jistotu už o tom dál nemluvil. Ostatně o tom, i když nevím proč, nemluví ani Šara.

Jenže do rezie se zapletla malá nepatrná chybička. Brzy po převratu do Damašku přiletěli zástupci Evropské unie, ministři zahraničí Francie Jean-Noël

Barrot a Spolkové republiky Annalena Baerbocková. Francouzi Šara ruku podal, Němce nikoli. Jen udělal jakési gesto. Je žena, podčlověk, ach ta islámská demokracie! Možná v té chvíli si naši bruselští moudří řekli, že šlo o nedorozumění, o to, že se Annalena, zelená evangelička z Postupimi, jen neoblékla předpisově a že její bílé kalhoty nechaly vyniknout na muslimské poměry až moc ženských křivek. Snad. I tak by se to nechalo vysvětlit. Možná ovšem, kdyby přiletěla do Damašku v F-35 a měla na sobě zelenou mikinu, vzor Zelenský, že by byla přijata lépe. Nevím.

Jenže netrvalo dlouho a do světa se dostaly zprávy o tom, že noví vítězové se rozhodli opět ženy uvrhnout do podřízenosti mužům. Alavistickou svobodu bylo přece třeba zlikvidovat. Ženy, alespoň podle tohoto myšlení, byly vytvořeny jen proto, aby rodily a byly tu pro zabezpečení potřeb mužů. Nic na tom nemění, že v některých muslimských rodinách vládne matka, přičemž ani ona však nesmí na ulici, obrazně řečeno, bez podřizující řízy a předstoupit před soud, nemá-li muže, bez bratra či syna.

Alavistický přístup je pro nový režim nepřátelský nejen pro to, že alavitou byl svržený prezident, ale zvláště proto, že je tolerantní a ženy přece jen se v něm cítí být lidskými tvory, jež mají své místo ve společnosti. Tady hledejme důvody, proč se noví vládcí vypořádávají s nebigotními alavity, kteří podporovali Asada (10 % obyvatelstva země). Naše média tento boj líčí jako vypořádávání se se zbytky stoupenců minulého režimu. Ono však ve skutečnosti jde o princip, o svobody, o toleranci.

Za Asada se ženy cítily svobodnější v tom mužském jednostranném muslimském světě. V tom se diktátor Asad vlastně odlišoval od ostatních diktátorů. A jsme u dalších zpráv, které nedostaly čas, aby se rozletěly dál. Prý už přes sto dvacet mužů-alavitů bylo odvečeno a zastřeleno. Prý syrské ženy opět dostaly nařizeno nosit hábity, protože jinak by také mohly dopadnout špatně. Ostatně mezi alavity nebývají bájně Vlasty, jsou díky víře mírumilovné, nejsou amazonky, které by s kalašnikovými šly bojovat za svá práva.

Z médií se zpráva o vraždění jinak věřících rychle vytratila. Nahradily ji boje proti zbytkům stoupenců Asáda. Nesplnila by účel líčit vítězství rebelů jako konec diktatury. Do České televize se vůbec nedostala. Zbytečně by rozladila nezasevěný lid. Vždyť přece tam v Sýrii vyhráli ti, které preferoval Západ, a to způsobilo, že Rusové ochraňující ty druhé mají nyní starosti. Dokonce prý jim nechtějí ani umožnit se stáhnout z jejich základů. To ovšem zatím nikdo nepotvrdil. Možná, že jde o velké přání bojechtivých rusofobů. Asi se na vítězství demokracie a pokroku už vypilo hodně sklenek scotschwhisky anebo armaňaku. A přiznat, že šlo o omyl? Ne, Západ se nikdy nemýlí. Kam by přišel, kdyby se mýlil! Brusel ví, že i kdyby se mýlil, platí pravidlo, že stejně jako papež (viz 1. vatikánský koncil, 1870), i on je neomylný.

Koncem týdne k nám došly ještě další zprávy ze Sýrie. Tedy té, kterou ovládají vítězství demokraté. Jde o omezení školské docházky pro ženy, okleštěná práva na majetek, přenesení odpovědnosti ženy na jejího muže, otce, bratra. Co tedy může

podepsat? Nic. Nebylo by to v zemi právně závazné. Zatím prý nejde o celostátní opatření. Jen regionální podle rozhodnutí regionálních velitelů. Protestovat není možné. Mívají za pasem americkou pistoli Sig Sauer P320. Zkuste je přesvědčit, že lidská práva jsou nejen pro muže. Mají svůj nezlikvidovatelný názor, jenž opírají o svůj samopal Scorpion EVO, který mají na místo písmenného zmocnění.

Aby nový prezident Šara všechno sjednotil, navrhlo proto jeho vedení zavést jednoduše právo šaría na celou zem. Pak se nikdo nebude vymlouvat, že šlo o bezpráví. To už neproběhlo našimi novinami. Jen zahraniční servery se o návrhu (rozhodnutí?) zmínily. Ani je, tedy eurounijní, to však dlouho nezajímalo. Nešlo totiž o Ukrajinu a Rusko. Musely by navíc připomenout, jak i ony vítaly svržení Asada pod hesly demokracie a svoboda a přitom věděly, že ani o jedno nejde.

Také náš nejzkušenější a jistě nejschopnější diplomat, jenž stojí v čele ministerstva zahraničí, uvítal svržení Asada. Nevím však, možná, že jsem to v záplavě informací nějak minul, že by projevil alespoň lítost nad osudem žen v Sýrii. V zemi, kde si zvykly na rovnost pohlaví a na skoro stejné možnosti s muži, kde nemusely povinně nosit hidžáb a nerozhodoval o jejich osudu otec či třeba mladší bratr. Hlavně, že náš mladý naducaný muž, alespoň podle papíru velící naší diplomacii, hledá, za koho by měl kandidovat do příštího parlamentu, aby si udržel, nebude-li ministrem, alespoň část své životní úrovně. Nedovzdělanec, který neměl na to dokončit studia na magistra a jemuž stačila znalost angličtiny a správné lokty, aby se dostal na lukrativní post. Nebojte se, hledání má už za sebou. Bude kandidovat za Občanskou demokratickou stranu. Piráty neoslovil. Proč? Proto, že by ho nechtěli? Nikoli, ale protože se třeba asi nedostanou do Parlamentu a on se chce přece stát alespoň poslancem. **J. Kojzar**

• Manželé Pávkovi: Dva roky ve funkci prezidenta. S lidmi, pro sebe!

[Ojportal24.cz](http://ojportal24.cz)

Prezident Petr Pavel je ve funkci již dva roky, během nichž se objevily závažné otázky týkající se jeho přístupu k boji proti korupci a jeho priorit ve výkonu prezidentského úřadu.

Jedním z nejvýraznějších příkladů je postoj prezidenta Pavla k setrvání Martina Půty (STAN) ve funkci hejtmana Libereckého kraje. Půta byl v únoru 2025 Krajským soudem v Liberci uznán vinným za korupce a odsouzen k ročnímu podmíněnému trestu s dvouletou zkušební lhůtou a peněžitému trestu 50 tisíc korun. Soud shledal, že Půta jednal ve prospěch obžalovaného Jaromíra Dolanského a domluvil se s pracovníkem Metrostavu na zaměstnání Dolanského výměnou za pomoc při zajištění změny financování rekonstrukce kostela v dotačním programu. Přestože byl hejtman uznán vinným, prezident Pavel nevyvinul žádný tlak na jeho odstoupení z funkce, čímž vyslal veřejnosti signál tolerance vůči korupčnímu jednání ve veřejné správě.

Dalším problematickým krokem prezidenta Pavla bylo podepsání novely zákona o prodloužení ochrany uprchlíků z Ukrajiny, známé jako »Lex Ukrajina«. Součástí této novely bylo zavedení nového trestného činu »neoprávněné činnosti pro cizí moc«, za který hrozí v základní sazbě až pětileté vězení, v případě válečného stavu až patnáctileté. Tento trestný čin se vztahuje na osoby, které by pracovaly pro cizí zemi nebo organizaci »v úmyslu ohrožit nebo poškodit ústavní zřízení, svrchovanost, územní celistvost, obranu nebo bezpečnost České republiky«. Formulace tohoto ustanovení byla kritizována jako příliš vágní a obecná, s potenciálem zneužití proti občanským aktivistům, novinářům či nevládním organizacím. Navzdory těmto obavám prezident Pavel zákon podepsal, aniž by využil své pravomoci k vetu tohoto zákona. Ukrajina mu opět byla bližší, než problémy v České republice. Navíc se výše uvedený trestný čin dostal do zákona Lex Ukrajina jako přílepek od poslanců hnutí STAN a to také o leccem svědčí.

Kromě uvedených záležitostí vzbuzuje prezident Pavel pozornost svými aktivitami, které nesouvisí s výkonem prezidentské funkce. Namísto soustředění se na řešení vnitropolitických problémů a posilování důvěry veřejnosti ve státní instituce se prezident věnuje zahraničním cestám a osobním koníčkům, jako je horolezectví, včetně lezení po katedrále svatého Víta, případně cestování po Rallye Paříž-Dakar. Tyto aktivity vyvolávají otázky ohledně jeho priorit a závazku vůči občanům ČR.

Shrnuto, prezident Petr Pavel během svého dvouletého působení v úřadu opakovaně prokázal nedostatečnou angažovanost v boji proti korupci a schvalování kontroverzních zákonů, což podkopává důvěru veřejnosti v jeho schopnost efektivně zastávat nejvyšší ústavní funkci. Navíc si z Kanceláře prezidenta republiky dělá cestovní kancelář za peníze daňových poplatníků. K tomu je ještě nutné zmínit, že si pro svoji manželku vyloboval 95 tisíc korun měsíčně na reprezentaci. To je v ostrém kontrastu s předchozími prezidenty a jejich chotěmi. Manželky předchozích prezidentů totiž žádnou odměnu ani plat nepobíraly. Tato skutečnost je velice nemorální a svědčí to o charakteru manželů Pávkových. **Jan Klán, sociolog**

Pohlednice přátelství kubánskému lidu

SPOLEČNOST
ČESKO-KUBÁNSKÉHO
PŘÁTELSTVÍ

Jedním z bodů Programu solidarity s Kubou přijatého na Valné hromadě Společnosti česko-kubánského přátelství / SČKP / dne 15.3.2025 proti blokádě Kuby a proti zařazení Kuby na seznam států podporujících terorismus je zapojení obyvatel České republiky do akce „soustřeďování pohlednic“ s individuálními vzkazy kubánskému lidu.

Soustředěné pohlednice budou letos při našem turistickém zájezdu „Napříč Kubou“ předány ICAPu / Organizace pro spolupráci mezi národy / v Havaně včetně doprovodné dokumentace. Stačí tedy, když Vy, přátelé a sympatizanti Kuby, do konce září 2025 odešlete pohlednici s textem nejjednodušším způsobem to, že vložíte pohlednici s adresou Kuba, nebo Havana, či jiné město do dopisní obálky a odešlete ji na adresu: **Ing. Jozef Štofán, Ježkova 236/2, 638 00 Brno**

Nevylučuje se ani hromadné odeslání napsaných pohlednic na uvedenou adresu, či osobní předání. Pověřený garant zabezpečí přeložení textu, vyznačení na předané mapě ČR odkud byla pohlednice odeslána a jejich předání v Havaně. Rádi uvítáme, když pohlednice budete odesílat co nejdříve, abychom postupně zabezpečili provedení nezbytných úkonů.

Věříme, že spolu vytvoříme pavučinovou síť přátel a sympatizantů Kuby a vyjádříme tím svoji solidaritu s jejich bojem.

Kubánský lid si po útrapách s hurikánem Oskar a Rafael, dvěma velkými zemětřeseními během patnácti dnů v r.2024 a zintenzivněním opatření hospodářské, obchodní a finanční blokady ze strany USA projevenou solidaritu zaslouží. Finanční možnost pomoci v důsledku blokady se prozatím vylučuje.

Za Vaši pohlednici předem děkuje pověřený garant: Ing.J.Štofán,předseda SČKP Brno

Zpravodaj OV KSČM Kladno:

Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646013, 602 138 077 e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz
MÍČ 47 43

Nevyžádané příspěvky se nevracejí